

Per un creient, pot sorgir el **dubte** sobre el missatge cristià. Arriba a qüestionar una afirmació bíblica, un aspecte concret del dogma, o el sentit de la vida a partir de la fe : perquè vivim ? Perquè patim ? Perquè morim ?

Altres, tindran un dubte més **radical**. Saben que no poden abandonar la llur religió, però, són incapaços de pronunciar amb sinceritat aquest **“si” total** que implica la fe.

La pau i la serenitat de la persona estan aleshores posades a prova. Pot haver-hi fins i tot culpabilitat : **“Que m'està passant per què estigui així, que puc fer-hi ?”**

Poder considerar aquesta situació de una forma positiva davant de Déu. El dubte ens fa percebre que som incapaços d'apropar-nos a la veritat última de la vida. **Cap ésser humà no pot arribar-hi**. Les certeses que utilitzem habitualment en els altre àmbits aquí no serveixen de res.

Davant del Misteri de la nostra existència, només es pot avançar amb **humilitat i sinceritat**.

El dubte qüestiona la nostra llibertat. **Ningú no pot contestar per a mi**. Soc jo que m'he de pronunciar amb llibertat amb un “si” o un “no” clar i rotund. Per aquesta raó, el dubte pot ser per a nosaltres una oportunitat per deixar-nos de una fe infantil o d'un cristianisme convencional. La primera cosa no és voler tenir totes les respostes a les meves preguntes, **sinó saber quin sentit vull donar a la meva vida**.

Si o no, em deixo interpel·lar per la veritat de l'Evangelí, o prefereixo acontentar-me de veritats a mitges ?

La fe sorgeix de un cor que es deixa qüestionar en el silenci. **“La fe no es troba ni en les nostre afirmacions, ni en els nostres dubtes, sinó més enllà, en el nostre cor, que ningú, menys Déu, coneix.”**¹

Allò que importa és saber si el nostre cor busca Déu de veritat i el vol trobar, o si encara està indecís, i vol seguir amagant-se. Més enllà del interrogants i de les incerteses, si busquem Déu autènticament des del fons del nostre cor, podem fer nostra aquesta pregària dels deixebles : **“Augmenta'ns la fe !” Sense cap dubte, la trobada vindrà, i amb ella la Pau i l'Alegria**.

---

¹ Arnau de Vilanova, teòleg, filòsof i metge català, segle 13